Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	3To/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6121010062
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Ryant
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2021:6121010062.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného N. I., za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 5. mája 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 6Tk/1/2021 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. I. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Banská Bystrica uznal obžalovaného N. I. rozsudkom zo dňa 25.02.2021, sp. zn. 6Tk/1/2021 vinným zo spáchania v bode 1./ z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 2./ a 3./ z pokračovacieho prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1./ v čase asi o 22:20 hod. dňa 04.08.2020, po predchádzajúcom požití alkoholu v opitosti stredného stupňa, v meste H. H., na jednosmernej ceste medzi bytovkou nachádzajúcou sa na ul. Tr. G. so súpisným číslom XXXX/XX a D. S. O. I. H. pri odbočke na ul. C. X., si počkal na poškodeného W. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom H. H., ktorý týmto úsekom prechádzal v spoločnosti D. Y., trvale bytom Tr. G. XXXX/XX, H. H., pristúpil k poškodenému a stojac oproti nemu tvárou v tvár na vzdialenosť 1 - 2 m so slovami: „W., ja ťa zastrelím!“ na neho jedenkrát vystrelil neoprávnene držanou samonabíjacou pištoľou maďarskej výroby, značky Q. „Stop“, kalibru 7,65 mm H., výrobného čísla XXXXXX a zasiahol ho do krku, po ktorom výstrele poškodený spadol na zem, kde ostal ležať na zemi v polohe na pravej strane tela s mierne vyvýšeným hrudníkom a krkom, po čom obvinený pristúpil k poškodenému bližšie a v polohe stojac nad ním so slovami: „chceš ešte jednu“ na neho vystrelil druhýkrát a zasiahol ho do oblasti krku, následne bezvládne telo poškodeného odtiahol z cesty do trávnatého porastu v blízkosti miesta činu, kde telo prekryl nalámanými vetvami z okolitých drevín a natrhanou trávou, aby ho nebolo vidieť, taktiež nalámanými vetvami poutieral krvné stopy na ceste, ktoré tam ostali po jeho ťahaní a z miesta činu ušiel, v dôsledku čoho W. F. utrpel poranenia, a to priestrel krku a chrbta, ktorým zraneniam na mieste podľahol, pričom bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo-krvácavý šok pri porušení mäkkých štruktúr krku, najmä v dôsledku kompletného prerušenia pravej jugulárnej žily (krčnej cievy) s krvácaním mimo cievne riečisko ako dôsledok strelných poranení krku a chrbta.

2./ v presne nezistenej dobe, na nezistenom mieste a doposiaľ nezisteným spôsobom si zadovážil a následne najneskôr do 22:20 hod. dňa 04.08.2020 bez povolenia v meste H. H., na jednosmernej ceste medzi bytovkou nachádzajúcou sa na ul. U. G. XXXX/XX a D. S. O. I. H. pri odbočke na ul. C. X., ako aj na iných presne nezistených miestach držal najmenej 1 ks pištoľový náboj so stredovým zápalom, československej výroby, kalibru 7,65 mm H., pri ktorom z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide

o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o náboj, a to aj napriek tomu, že uvedené strelivo podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti v zmysle § 8 až § 14 a § 27 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení, pričom predmetné strelivo bolo následne zaistené vyšetrovateľom odboru kriminálnej polície KR PZ v H. H. v rámci obhliadky miesta činu dňa 05.08.2020 vykonanej v súvislosti s vyšetrovaním trestného činu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, pri ktorom došlo k usmrteniu osoby W. F., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom H. H.,

- v presne nezistenej dobe, na nezistenom mieste a doposiaľ nezisteným spôsobom si zadovážil a následne najneskôr do doby predchádzajúcej obmedzeniu osobnej slobody 01:50 hod. dňa 05.08.2020 bez povolenia v mieste svojho bydliska, v trezore v byte na ulici C. G. XXXX/X, H. H., ako aj na iných presne nezistených miestach mal v držbe najmenej

- 1 ks pištoľový náboj so stredovým zápalom, sovietskej výroby, kalibru 7,62 x 25 U., pri ktorom z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o náboj,

- 1 ks pištoľový náboj so stredovým zápalom, československej výroby, kalibru 7,65 mm H., pri ktorom z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o náboj,

- 1 ks podomácky laborovaný (prebíjaný) náboj s mosadznou nábojnicou použitou z náboja so stredovým zápalom kalibru 8 x 50 R, pri ktorom z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o prebíjané strelivo,

- 1 ks podomácky laborovaný (prebíjaný) náboj s mosadznou nábojnicou použitou z náboja so stredovým zápalom kalibru 8 x 50 R, pri ktorom z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o prebíjané strelivo,

a to aj napriek tomu, že uvedené strelivo podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti v zmysle § 8 až § 14 a § 27 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení, ktoré dňa 05.08.2020 pre účely trestného konania z bytu obv. N. I., na ulici C. G. XXXX/X v H. H. podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku vydala I. I. X., nar. XX.XX.XXXX,

3./ v presne nezistenej dobe, na nezistenom mieste a doposiaľ nezisteným spôsobom si zadovážil a následne najneskôr do doby predchádzajúcej obmedzeniu osobnej slobody 01:50 hod. dňa 05.08.2020 bez povolenia, v mieste svojho bydliska, v čiernom kufri v byte na ulici C. G. XXXX/X, H. H. a iných miestach v H. H. mal v držbe najmenej

- 1 ks krátku ručnú palnú zbraň - samonabíjaciu (po prvom výstrele), maďarskej výroby, značky Q. „Stop“ kalibru 7,65 mm H., výrobného č. XXXXXX, bez zásobníka, pri ktorej z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 5 ods. 1 písm. a) a ods. 2 ide o zbraň kategórie B,
- 194 ks pištoľových nábojov so stredovým zápalom, československej výroby, kalibru 7,65 mm H.,
- 20 ks puškových nábojov so stredovým zápalom, nemeckej výroby, kalibru 8 x 57 JS (7,92 mm I.),
- 18 ks puškových čiastočne skorodovaných nábojov so stredovým zápalom, kalibru 7,62 x 54 R, z toho 17 ks nábojov sovietskej výroby a 1 ks náboja československej výroby,
- 8 ks puškových nábojov so stredovým zápalom, československej výroby, kalibru 7,62 x 39,
- 1ks puškový náboj so stredovým zápalom, československej výroby kalibru 7 x 57 R,
- 1 ks puškový náboj so stredovým zápalom, maďarskej výroby kalibru 8 x 56 R M30S
- 1 ks brokový náboj so stredovým zápalom, československej výroby kalibru 16,

pri ktorých z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. D písm. a) ide o náboje,

- 3 ks nevystrelených nábojníc kalibru 8 x 50 R s funkčnými zápalkami, z toho v 2 nábojniciach sa nachádzalo po 14 olovených predmetov - brokov, pri ktorých z technického hľadiska v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov podľa § 2 ods. 1 písm. g), h) ide o strelivo, ods. 2 príloha č. 6 ods. E písm. a) ide o komponent streliva - zápalku a podľa ods. 2 prílohy 6 ods. E písm. c) ide o komponent streliva - strelu a ods. F písm. b) ide o hromadnú strelu, a to aj napriek tomu, že uvedená zbraň a strelivo podliehajú povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti v zmysle § 8 až § 14, § 27, § 37 zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení, pričom predmetná zbraň a strelivo boli následne v krovinatom poraste z vonkajšej strany murovaného oplotenia areálu R. a F. zboru (R.) na ul. Y. v H. H. dňa 07.08.2020 nájdené a zaistené príslušníkmi odboru kriminálnej polície KR PZ v H. H. v rámci obhliadky miesta nálezu veci.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad vo výmere dva roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks krátka ručná palná samonabíjacia zbraň - pištoľ maďarskej výroby, značky Q. „Stop“, kalibru 7,65 mm H., výrobné číslo: XXXXXX, bez zásobníka, 21 ks nábojníc a 1 ks strela.
Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil okresný súd obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému N. F., nar. XX.XX.XXXX v H. H., trvale bytom U. R. Y. č. XXXX/XX, H. H., škodu vo výške 30.466,75 €.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, a to najskôr stručným písomným podaním zo 10.03.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň s tým, že toto smeruje proti výroku o treste. Takto podané odvolanie následne opäť prostredníctvom obhajkyne odôvodnil ďalším písomným podaním zo dňa 01.04.2021, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň. V písomných dôvodoch odvolania primárne konštatoval aký trest, aké ochranné opatrenia mu boli uložené a ako okresný súd rozhodol o nároku na náhradu škody, a to po prijatí jeho vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Ďalej uviedol, že odvolaním napáda výrok o dĺžke trestu odňatia slobody ako aj výrok o zaradení na výkon trestu odňatia slobody. Okresný súd vychádzal predovšetkým zo záverov znaleckého posudku znalcov I.. D. a I.. Q., keď v podstate závery tohto znaleckého posudku prevzal do odôvodnenia rozsudku. Argumentoval, že okresný súd v nedostatočnej miere vyhodnotil časť znaleckého posudku vyúsťujúcu do diagnostického záveru, že u neho ide o ľahkú, organicky podmienenú poruchu osobnosti. Tento diagnostický záver spolu s ďalšími mal potom podľa konštatovania znalcov za následok zistenie, že ide u neho o abnormne štruktúrovanú osobnosť, čo je trvalá porucha osobnosti, ktorá ale neznižuje ovládaciu a rozpoznávaciu schopnosť a nevyžaduje ani liečbu. Ďalej znalci skonštatovali v čase činu jednoduchú opilosť stredného stupňa, abnormnú reakciu, afektívnu, s následným agresívnym konaním, čo viedlo k podstatnému zníženiu ovládacích schopností bez postihu rozpoznávacej zložky. Podľa znalcov podiel na priebehu skutku mohla mať aj sama obeť trestného činu, čo v konečnom dôsledku zodpovedá výpovediam svedkov, ktoré boli zabezpečené v rámci prípravného konania. Táto skutočnosť spolu s návykovým alkoholizmom mala nájsť väčší význam pri úvahách o treste. V ďalšom poukázal na potrebu pri úvahách o treste zohľadňovať všetky základné zásady uvedené v ust. § 34 Tr. zák. Zásada represie, nemá byť účelom trestu, ale len prostriedkom na jeho dosiahnutie. Povinnosťou súdu pri ukladaní trestu je správne vyhodnotiť osobu páchateľa, skúmať aj jeho minulosť, jeho postoj k dodržiavaniu spoločenských noriem pred spáchaním skutkov a posúdenie celoživotnej existencie páchateľa v spoločnosti, predovšetkým z hľadiska jeho pracovného a osobného života. V rámci hodnotenia týchto kritérií bolo okresným súdom správne skonštatované, že jediné odsúdenie má zahladené a že v evidencii priestupkov má evidované dva priestupky proti občianskemu spolužitiu. Celý svoj pracovný život pracoval v zložkách polície a hasičského zboru, aj po odchode do dôchodku naďalej pracoval v obdobných zariadeniach. Nie je osobou, ktorá by bez akejkoľvek ďalšej príčiny sa správala asociálnym alebo dokonca kriminálnym spôsobom. V čase spáchania skutku mal 71 rokov a z obsahu spisu ďalej nevyplýva, že by bol príťažou pre rodinu a spoločnosť. Okrem jeho osobnostného nastavenia, jeho jedinou príčinou kriminálneho správania v uvedený deň bolo nadmerné požitie alkoholických nápojov v takej miere, že v rámci prípravného konania si nevedel vybaviť všetky skutočnosti, ktoré sa v kritický deň udiali, a preto ani nevypovedal. Kombinácia nepodmienečného trestu s ochranným liečením mala viesť súd k tomu, aby

ukladal trest na samej dolnej hranici zníženej trestnej sadzby v zmysle ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a aby ho zaradil do výkonu trestu podľa § 48 ods. 4, 5 Tr. zák. Okresný súd nedostatočne zhodnotil faktor veku, jeho aktuálnu zdravotnú situáciu, skutočnosť, že aj aktuálne hodnotenie z A., kde väzbu vykonáva, zodpovedá vlastne jeho doterajšiemu životu a nie je predpoklad, že by zaradenie do miernejšieho stupňa stráženia v dostatočnej miere nezabezpečilo jeho prevýchovu.

Ďalej argumentoval, že spáchanie skutku ponesie celý život ako ťažkú traumu, ktorá poznačí jeho ďalšiu existenciu, a to aj vo vzťahu k jeho rodine. Vyjadruje ľútosť a ospravedlnenie pozostalým obete.

Záverom navrhol krajskému súdu, aby zmenil výrok o treste napadnutého rozsudku a uložil mu trest nový, miernejší a na jeho výkon ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa obžalovaného zotrvala na návrhu v súlade s písomnými dôvodmi odvolania a zdôrazňujúc vek obvineného, jeho zdravotný stav a priznanie, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu s tým, aby krajský súd rozhodol vo veci sám a uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, dôsledne rešpektujúc zásady účelu trestu.

Naproti tomu prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu za zodpovedajúci stavu veci a zákonu, z ktorého dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného, považujúc ho za podané nedôvodne, zamietnuť.

Splnomocnenkyňa poškodeného na verejnom zasadnutí uviedla, že výrok o náhrade škody považuje za správny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí súhlasil s tým, čo uviedla jeho obhajkyňa a požiadal krajský súd o spravodlivé rozhodnutie.
Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.
Najskôr je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu, náhrady škody a ochranného opatrenia. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. Žiada sa pripomenúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, v dôsledku čoho prvostupňový súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo všetkých skutkov uvedených v obžalobe a v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. okresný súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov sa nevykoná a budú vykonané iba dôkazy, súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému, v tejto súvislosti súd prvého stupňa dôvodil predovšetkým tým, že prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Z odpisu registra trestov, týkajúceho sa osoby obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný v roku XXXX, pričom sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Podľa lustrácie v evidencii priestupkov v minulosti spáchal dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu. U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutoval) a aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). Na zistenú priťažujúcu okolnosť však neprihliadal, keďže obžalovanému ukladal úhrnný trest odňatia

slobody v zmysle asperačnej zásady, za tri úmyselné trestné činy spáchané tromi skutkami, pričom jeden z nich je obzvlášť závažným zločinom a jeden zločinom. Zohľadnenie tejto priťažujúcej okolnosti pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. by bolo duplicitným (dvojnásobným) pričítaním tej istej priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného (Rt-19/2011). Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami (1:0), v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného zločinu určenú v osobitnej časti Trestného zákona, a to za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. (15 rokov až 20 rokov) o jednu tretinu. Následne pri aplikácii asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu o jednu tretinu, preto mal možnosť obžalovanému ukladať úhrnný trest v takto upravenom rozpätí trestnej sadzby (15 rokov až 24 rokov a 5 mesiacov).
Súd prvého stupňa vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo všetkých skutkov uvedených v obžalobe, pri ukladaní trestu obžalovanému analogicky použil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a znížil obžalovanému spodnú hranicu a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov (stanovisko NS SR č. 44/2017 zo dňa 27.06.2017), keďže takýto trest považoval na nápravu obžalovaného za dostatočný. Podľa prvostupňového súdu prijaté vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny je významnou pomocou predovšetkým pre prokurátora ako nositeľa dôkazného bremena a v neposlednom rade prijaté vyhlásenie o uznaní viny predstavuje prakticky nespochybniteľný záver o vine a právnom posúdení žalovaného skutku do budúcnosti a súčasne takáto procesná situácia má pozitívny dopad tiež na hospodárnosť celého trestného konania. Okresný súd pri analogickom použití § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. prihliadal aj na vek obžalovaného (72 rokov), ako aj skutočnosť, že jeho ovládacie schopnosti boli v čase spáchania trestného činu podstatne znížené (nie však vymiznuté), a to nielen v dôsledku závislosti obžalovaného na alkohole, ale aj vplyvom organických zmien, ktoré u obžalovaného nastali v dôsledku veku. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody prvostupňový súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol uznaný za vinného aj zo spáchania obzvlášť závažného zločinu. Miernejší trest odňatia slobody obžalovanému neukladal a nezaradil ho na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, s poukazom na spôsob spáchania trestného činu uvedeného v skutku č. 1 (vražda), ako aj jeho nenapraviteľný následok (smrť človeka). Okresný súd tiež prihliadol na závery znaleckého posudku, v zmysle ktorého je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný a vzhľadom na jeho osobnosť je pravdepodobnosť jeho formovania v budúcnosti nízka.
V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že s touto argumentáciou prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil, bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať a aj podľa názoru krajského súdu uložený úhrnný trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere dvanásť rokov zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol okresný súd povinný pri úvahách o výmere tohto trestu prihliadnuť.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Nepochybne významnou skutočnosťou v prípade obžalovaného bolo jeho vyhlásenie viny v celom rozsahu a oľutovanie konania na hlavnom pojednávaní, ktoré urobil v prejednávanej veci, keď vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 (uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 5/2017 pod č. 44) takýto jeho postoj je možné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený. Túto zásadnú skutočnosť v plnom rozsahu vzal súd prvého stupňa v úvahu v rámci úvah o výmere trestu obžalovanému, keď po aplikácii § 38 ods. 3 Tr. zák., ale i po aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák., tiež aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, podľa ktorého bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody za trestný čin najprísnejšie trestný znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo v danom prípade predstavovalo hranicu 10 rokov až 24 rokov 5 mesiacov a 10 dní. Okresný súd pri určovaní výmery uloženého trestu odňatia slobody prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho vek a v dostatočnej miere vyhodnotil zistenia vyplývajúce zo záverov znaleckého posudku znalcov I.. N. D. a I.. D. Q., podľa ktorého boli ovládacie

schopností obžalovaného v čase činu podstatne znížené v dôsledku zistenej prostej, simplexnej opilosti stredného stupňa, ľahko organicky podmienenej poruche osobnosti, ako aj abnormnej afektívnej reakcie s následným agresívnym konaním voči poškodenému. Zároveň je potrebné na tomto mieste poukázať, že znaleckým vyšetrením bolo zistené, že obžalovanému chýba empatia, jeho emotivita je labilná, impulzivita nebrzdená. Je zameraný egocentricky, s neosobnými, plytkými vzťahmi, nespoľahlivosťou, ťažkým sociálnym prispôsobovaním s možnosťou kriminálnych prejavov a necitlivosťou voči morálnym problémom. Zameraný je na vlastný záujem, problémy nie je schopný konštruktívne riešiť a stavia sa do obrannej pozície. V jeho správaní je zjavná agresivita voči vonkajšiemu svetu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na obsah výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov, z ktorého je zistiteľné, že bol tiež dvakrát prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spáchané v roku 2018 a 2019, spočívajúce vo vyhrážaní sa zabitím synovi a podpálením bytu. Vzhľadom na abnormne štruktúrovanú osobnosť obžalovaného, hlavne rysy nezdržanlivosti, postupnú depraváciu jeho osobnosti, je pravdepodobnosť jej priaznivejšieho formovania v budúcnosti nízka.
Z pohľadu krajského súdu je nutné k odvolacím námietkam konštatovať, že uloženie ešte miernejšieho trestu odňatia slobody, čo aj na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby konštatovaného moderačného ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, by bolo v danom prípade neprimerane mierne, vzhľadom na závažnosť a počet obžalovaným spáchaných trestných činov, keď nemožno opomenúť spôsob spáchania najprísnejšieho z nich - obzvlášť závažného zločinu vraždy (dva výstrely), jeho následok, ako aj konanie obžalovaného po jeho spáchaní spočívajúce najmä v odtiahnutí bezvládneho tela poškodeného z cesty do trávnatého porastu, jeho prekrytí nalámanými vetvami a trávou, ako aj v poutieraní krvných stôp na ceste a v následnom úteku obžalovaného z miesta činu).

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože ho odsudzoval za obzvlášť závažný zločin, pričom nemal so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru jeho narušenia za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pre postup podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. neboli splnené zákonné podmienky, keďže v prejednávanej veci okresný súd neschvaľoval dohodu o uznaní viny a prijatí trestu a ani neznížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/> Tr. zák.

Nepochybil pritom ani pri uložení trestu prepadnutia vecí, ani pri uložení konkrétnych ochranných opatrení a ani vo výroku o náhrade škody.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v danej výmere, ako aj spôsobu jeho výkonu, v spojení s uloženými ochrannými opatreniami zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov, ale aj zásadám ukladania ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku pomerom hlasov 3:0 ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.